

IX. Sector turístico

- Galicia consolida en 2025 o seu dinamismo turístico, cunha demanda un 114,4% superior aos niveis prepandemia e cun crecemento dos ingresos hoteleiros do 4,6%.
- O mercado laboral turístico galego mostra sinais de maior estabilidade, con descenso do desemprego e da temporalidade.
- A actividade turística en Galicia mantén unha forte estacionalidade estival, especialmente visible na demanda e na oferta de aloxamento (cámpings, apartamentos e albergues), aínda que comezan a apreciarse sinais incipientes de desestacionalización en meses como maio, decembro e xaneiro.
- As Vivendas de Uso Turístico (VUT) continúan liderando o crecemento da oferta turística galega, superando xa as 25.000 vivendas.
- O turismo internacional consolídase como o principal motor de crecemento en Galicia en 2025, cun aumento do 3,2% ata superar os 2,63 millóns de viaxeiros e preto de 4 millóns de pernoitas, destacando especialmente mercados como Portugal (4,8%) e Estados Unidos (3,1%).
- A estadia turística en Galicia redúcese de forma gradual entre 2021 e 2025, con fortes diferenzas por tipoloxías e territorios, destacando estadias máis longas en apartamentos e máis curtas en albergues.
- O gasto turístico acadará máximos en 2024 pero cae en 2025, aínda que o turismo internacional mantén un nivel de gasto moi superior ao nacional e ao interno.
- O turismo urbano en Galicia concéntrase nas grandes cidades do eixo atlántico (Santiago, A Coruña e Vigo), que absorben a maior parte da demanda.
- O turismo de cruceiros alcanza en 2025 un récord histórico en Galicia, con A Coruña e Vigo como principais portos receptores e forte capacidade de atracción internacional.
- O Camiño de Santiago consolídase en 2025 como o principal produto turístico de Galicia, acadando un récord histórico de peregrinos e combinando unha forte internacionalización da demanda cunha crecente diversificación das rutas, que gañan peso fronte ao Camiño Francés.

Introdución

En 2025, o turismo continuou consolidándose como un dos sectores estratéxicos da economía española. Segundo Exceltur (2026), a actividade turística representou arredor do 13,0% do PIB estatal, cun volume estimado de 218.459 millóns de euros. No caso galego, a evolución turística mantívose en valores positivos, aínda que máis moderados que noutras comunidades da España Verde. Segundo o balance empresarial de Exceltur, Galicia rexistrou en 2025 un incremento das vendas turísticas do 2,2%, por baixo dos crecementos observados en Asturias (8,3%), País Vasco (7,6%) e Cantabria (5,9%).

Cadro núm. 1
Principais indicadores de turismo de Galicia no período 2023-2025

	2023	2024	2025
Viaxeiros aloxados (millóns)	7,02	7,29	7,3
Noites (millóns)	13,38	13,63	13,58
Estadía media (noites)	1,91	1,87	1,93
Ingresos hoteleiros (millóns de euros)	405,10	431,20	451,20
% recuperación demanda 23-25/19	109,90	112,30	114,40
Prazas (miles)	103,30	104,30	102,80

Fonte: INE.

Segundo datos do Instituto Galego de Estatística (cadro 1), a comunidade rexistrou un total de 7,3 millóns de viaxeiros aloxados en establecementos turísticos, o que supón un lixeiro incremento do 0,1% respecto a 2024 e un aumento acumulado do 4,0% en comparación con 2023, cando se contabilizaran 7,02 millóns de turistas.

Os visitantes xeraron un total de 13,58 millóns de pernoitas, cifra que representa unha leve redución do 0,4% respecto ás 13,63 millóns rexistradas en 2024, aínda que continúa situándose por enriba dos valores de 2023. Esta evolución permitiu recuperar parcialmente a duración media das estadias, que pasou de 1,87 noites en 2024 a 1,93 noites en 2025, rexistrando un incremento do 3,2% e interrompendo así a tendencia recente cara ao acurtamento das estancias turísticas. En termos económicos, os ingresos hoteleiros acadaron os 451,2 millóns de euros en 2025, fronte aos 431,2 millóns rexistrados en 2024 e os 405,1 millóns de 2023. Isto supón un incremento interanual do 4,6% respecto ao último ano e un aumento acumulado do 11,4% en relación con 2023.

Os datos permiten comprobar que Galicia mantén xa de maneira estable niveis de actividade turística superiores aos rexistrados antes da pandemia. En 2025, a demanda turística situouse nun 114,4% respecto aos rexistros de 2019, mellorando os valores xa elevados de 2024 (112,3%) e 2023 (109,9%). Isto significa que Galicia supera xa nun 14,4% os niveis de actividade turística previos á crise sanitaria. Xunto ao Camiño de Santiago, continúan gañando importancia o turismo urbano, gastronómico, cultural e de natureza. Paralelamente, a capacidade aloxativa turística mantense en niveis elevados, aínda que en 2025 se observa unha lixeira redución respecto aos anos inmediatamente anteriores. Galicia pasou de 103,3 mil prazas turísticas en 2023 a 104,3 mil en 2024, mentres que en 2025 a cifra se sitúa arredor das 102,8 mil prazas.

Porén, esta dinámica non se distribúe de maneira homoxénea no territorio galego. A escala urbana obsérvanse comportamentos diferenciados entre as principais cidades turísticas da comunidade, especialmente entre A Coruña e Santiago de Compostela. Os datos de Exceltur (2026) sitúan A Coruña entre os destinos urbanos con mellor evolución turística de España, rexistrando un incremento do 16,8% nos ingresos medios obtidos polos hoteis por habitación dispoñible (RevPAR) respecto a 2024. Esta mellora estivo acompañada dun aumento das pernoctacións (13,3%), da ocupación hoteleira (8,3%) e do prezo medio por habitación (7,9%), reflectindo unha forte expansión da demanda turística urbana na cidade.

Pola contra, Santiago de Compostela mostra en 2025 unha evolución máis moderada e certa estabilización tras os fortes crecementos asociados ao Xacobeo e á recuperación postpandemia. A cidade rexistrou unha lixeira redución do RevPAR (1,2%), acompañada dunha caída das pernoctacións (3,7%) e da ocupación hoteleira (3,6%), malia que os hoteis incrementaron o prezo medio das habitacións nun 2,5%. En termos absolutos, Santiago continúa presentando unha rendibilidade hoteleira superior á da Coruña (61,5 € fronte a 54,1 € de ingresos medios por habitación dispoñible), aínda que a dinámica recente favorece claramente á cidade coruñesa.

Cadro núm. 2
Emprego no sector turístico

	2024	2025	% variación
Ocupados segundo a enquisa de poboación activa (EPA)	125.599	122.439	-2,51
Afiliacións	85.872	86.010	0,2
Parados	13.812	11.879	-14,0
Taxa de asalariados	76,7	78,2	1,5
Taxa de temporalidade	18,7	17,0	-1,7

Fonte: INE.

galego ocupou en 2025 un total de 122.439 persoas, fronte ás 125.599 rexistradas en 2024, o que supón unha redución interanual do 2,5%.

Esta lixeira diminución da poboación ocupada contrasta coa evolución positiva doutros indicadores laborais. As afiliacións á Seguridade Social no sector turístico incrementáronse un 0,16%, pasando de 85.872 persoas afiliadas en 2024 a 86.010 en 2025, o que evidencia unha certa estabilidade do emprego turístico galego. Ao mesmo tempo, o desemprego turístico reduciuse de maneira significativa durante 2025. O número de persoas paradas vinculadas ao sector pasou de 13.812 en 2024 a 11.879 en 2025, o que supón unha caída anual do 14,0%. Esta evolución evidencia unha mellora do mercado laboral turístico galego, que tamén se aprecia noutros indicadores relacionados coa calidade do emprego. A taxa de asalariados incrementouse do 76,7% ao 78,2% (1,5 puntos), mentres a taxa de temporalidade descendeu do 18,7% ao 17,0% (1,7 puntos). En conxunto, os datos apuntan cara a unha maior estabilidade contractual e a unha lixeira redución da precariedade laboral tradicionalmente asociada á actividade turística.

A oferta de aloxamento en Galicia

Con 294.888 prazas ofertadas entre todas as modalidades de aloxamento turístico (un 16,23% máis que no ano 2024) (cadro 3), o turismo galego consolida o seu ciclo de crecemento e evolución á alza impulsado claramente polas Vivendas de Uso Turístico (VUT) que aumentaron un 18,88% entre 2024 e 2025. Os hoteis e pensións, que constitúen o sector hoteleiro regrado destacan en canto ao volume de establecementos. Sen embargo, é de destacar o número de Vivendas de Uso Turístico que segue medrando e xa contabilizan máis de 25.000.

Se atendemos á evolución entre 2024 e 2025, apreciamos que as VUT rexistraron un crecemento en torno a un 19%, mentres que os apartamentos turísticos fixérono nun 10,44%. Se ben no caso da hostalaría tamén se rexistra unha tendencia a alza, esta é moito máis moderada cun 0,42% no caso dos hoteis e un 2,5% no das pensións. Canto ás modalidades de aloxamento que seguen a perder peso está o turismo rural cun descenso do 1,31% e as vivendas turísticas cun 1,38%.

Centrándonos na tipoloxía aloxativa das VUT, a atendendo ós datos que ofrece o INE Experimental (2025), a escala nacional Galicia ocupa en 2025 o sétimo posto en VUT, por detrás de Andalucía, Comunitat Valenciana, Cataluña, Canarias, Illas Baleares e Comunidade de Madrid. En termos territoriais a distribución de VUT amosa dous patróns. Por unha banda, expándese o número de municipios con presenza de VUT (de 284 en 2020 a 301 en 2025); e por outra, o mapa desprázase cara

Cadro núm. 3
Establecementos de aloxamento turístico en Galicia. Datos a agosto de cada ano

	2024		2025		% variación Establecementos	% variación prazas
	Establecementos	Prazas	Establecementos	Prazas		
Hotel	942	57.970	946	58.322	0,42	0,61
Pensión	1.407	24.720	1.442	25.523	2,49	3,25
Albergue turístico	496	16.535	509	17.043	2,62	3,07
Turismo rural	534	6.629	527	6.608	-1,31	-0,32
Cámping turístico	159	33.958	169	35.146	6,29	3,49
Apartamento turístico	431	11.830	476	12.042	10,44	1,79
Vivenda turística	218	1.203	215	1.220	-1,38	1,41
Vivenda uso turístico	21.939	116.724	26082	138.984	18,88	19,07
Total	26.126	269.569	30.366	294.888	16,23	9,39

Fonte: IGE.

A actividade turística tamén tivo un reflexo directo sobre o mercado laboral vinculado ao sector turístico galego (cadro 2). Galicia concentra arredor do 4,6% do emprego turístico nacional no ámbito da hostalaría, axencias de viaxes e operadores turísticos. Segundo os datos da Enquisa de Poboación Activa (EPA), o sector turístico

Cadro núm. 4
Clasificación dos concellos galegos en función ao seu número de VUT

Número de VUT	Número de Concellos					
	2020	2021	2022	2023	2024	2025
0	31	31	21	18	16	12
< 25	190	186	185	178	167	173
25-50	34	30	34	40	43	43
50-100	30	33	34	32	32	33
100-200	19	22	22	23	25	23
200-400	7	8	14	18	20	22
400-600	1	2	1	3	5	4
600-1.000	2	2	3	1	2	1
>1.000	1	1	1	2	3	2
Total	315	315	315	315	313	313

Fonte: INE

Cadro núm. 5
Vivenda de uso turístico (VUT) en Galicia

	Vivendas turísticas			Prazas		
	Agosto 2024	Maio 2025	% variación	Agosto 2024	Maio 2025	% variación
A Coruña	8.129	7.114	-12,5	42.272	37.607	-11,0
Lugo	2.998	2.751	-8,2	16.099	15.272	-5,1
Ourense	1160	1146	-1,2	6.256	6.262	0,1
Pontevedra	9.697	8.985	-7,3	51.138	47.980	-6,2
Galicia	21.984	19.996	-9,0	115.765	107.121	-7,5

Fonte: INE.

xima demanda, polo que a comparación entre agosto de 2024 e maio de 2025 incorpora un efecto estacional relevante.

Tendo en conta este contexto, os datos amosan un descenso do 9,04% no número de VUT en Galicia (de 21.984 a 19.996) e do 7,47% nas prazas (de 115.765 a 107.121).

Desde o punto de vista territorial, destaca a forte concentración da oferta nas provincias atlánticas. En agosto de 2024, A Coruña e Pontevedra sumaban 17.826 VUT, o que representa o 81,10% do total galego, así como 93.410 prazas, equivalentes ao 80,68% da capacidade total. En maio de 2025, esta concentración mantense practicamente estable, con 16.099 VUT (80,51%) e 85.587 prazas (79,88%). Porén obsérvanse diferencias no comportamento interanual das VUT. A Coruña rexistra o retroceso máis intenso de todas as provincias, tanto en termos absolutos como relativos, pasando de 8.129 a 7.114 VUT, o que supón un descenso do 12,49%, mentres que as prazas pasan de 42.272 a 37.607, cunha redución do 11,04%. Pola súa banda, Pontevedra reduce o número de VUT de 9.697 a

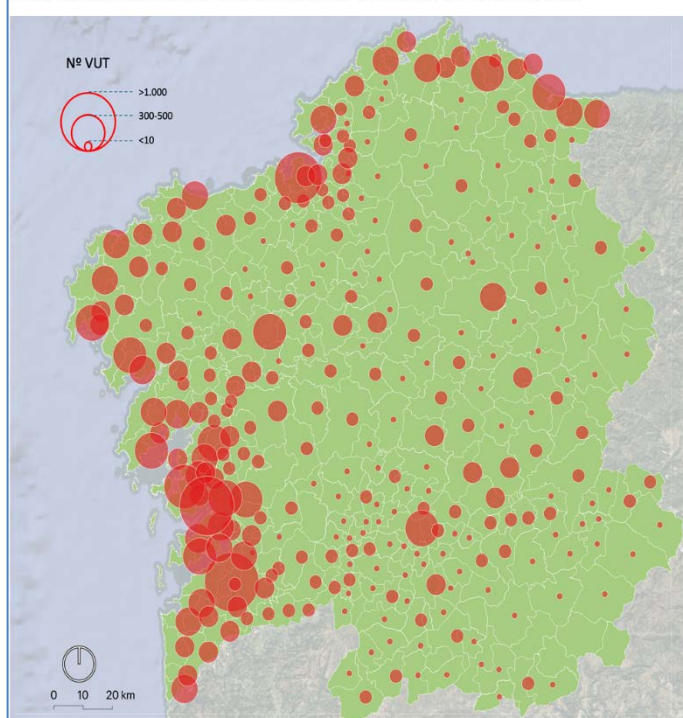
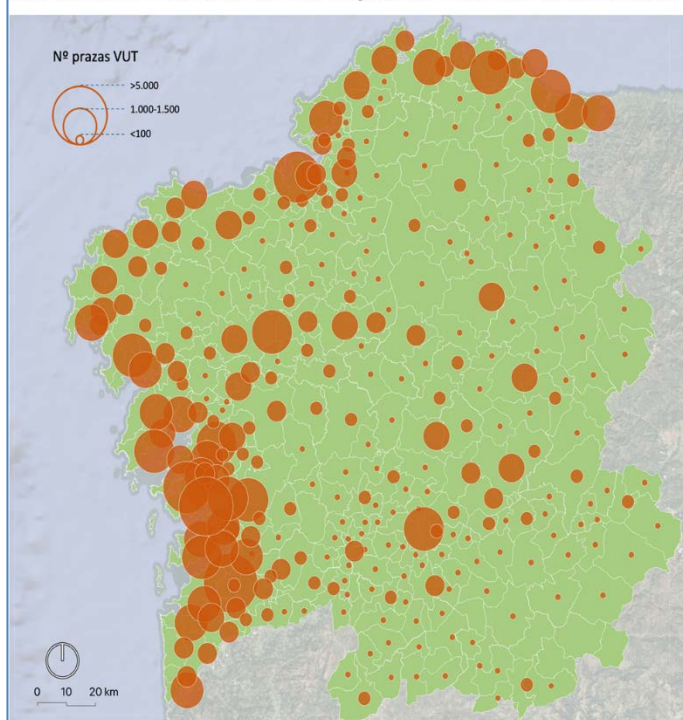
8.985 (7,34%) e as prazas de 51.138 a 47.980 (6,18%). O descenso é máis moderado, manténdose arredor do 45% do total galego tanto en vivendas como en prazas. En contraste, as provincias do interior presentan un peso significativamente menor. Lugo pasa de 2.998 a 2.751 VUT (e de 16.099 a 15.272 prazas, mentres que Ourense apenas reduce o número de vivendas, de 1.160 a 1.146 e incrementa lixeiramente as prazas, de 6.256 a 6.262. En termos relativos, Lugo representa o 13,64% das VUT galegas en 2024 e o 13,76% en 2025, mentres que Ourense pasa do 5,28% ao 5,73%.

Outro aspecto a destacar é o incremento do tamaño medio das vivendas. No

Cadro núm. 6
Lista dos 20 concellos galegos con máis VUT

	Agosto 2024	Novembro 2024	Maio 2025	Novembro 2025
Vigo	1.616	1.493	1.386	1.180
Sanxenxo	1.580	1.332	1.459	977
Coruña, A	1.023	800	736	435
Grove, O	608	552	590	428
Santiago de Compostela	661	495	499	374
Poio	441	401	434	316
Cangas	460	417	423	313
Foz	419	309	332	283
Viveiro	369	318	345	269
Ourense	351	331	327	268
Pontevedra	414	362	342	247
Vilagarcía de Arousa	422	349	385	242
Fisterra	324	291	302	241
Ribeira	391	339	337	239
Ribadeo	252	233	252	214
Baiona	343	286	290	198
Ferrol	310	280	275	193
Carnota	325	301	303	174
Nigrán	258	244	250	162
Guarda, A	196	188	251	161

Fonte: INE Experimental.

Figura 1**Distribución territorial do número de vivendas de uso turístico****Figura 2****Distribución territorial do número de prazas en vivendas de uso turístico**

conxunto de Galicia, a ratio de prazas por VUT pasa de 5,27 en agosto de 2024 a 5,36 en maio de 2025, o que confirma unha tendencia cara a unidades de maior capacidade. Este comportamento é coherente coa maior caída relativa no número de vivendas que no de prazas e suxire a saída do mercado de unidades máis pequenas ou menos competitivas.

En termos xerais, a expansión das vivendas de uso turístico foi especialmente intensa en determinados municipios, mais obsérvase unha concentración da oferta, pois dous municipios —Sanxenxo (1.459 VUT) e Vigo (1.386)— reúnen o 14% do total galego, ao tempo que os dez primeiros agrupan o 33%, e os vinte primeiros o 48%. Pontevedra é a provincia dominante (45% da oferta), seguida da Coruña (36%), Lugo (14%) e Ourense (6%).

Porén, apréciase unha tendencia á contracción, pois maio de 2025 xa está un 9% por baixo do pico de agosto de 2024 (1.988 VUT), e na comparativa interanual —novembro 2025 fronte a novembro 2024— a caída acentúase ata o 22,6% (4.440 VUT). Os descensos máis fortes en valor absoluto rexístranse na Coruña nos principais núcleos urbanos e costeiros: A Coruña perde 287 VUT entre agosto de 2024 e maio de 2025 (28%), Vigo 230 (14%), Santiago de Compostela 162 (25%), Sanxenxo 121 (8%), Foz 87, Pontevedra 72, Ribeira 54 e Baiona 53. No cómputo interanual de novembro, A Coruña volve liderar a caída (46%), seguida por municipios da súa área metropolitana (Culleredo 64%, Bergondo 60%, Arteixo 48%, Oleiros 42%), Carnota (42%) e Gondomar (42%). O parque mantense sen grandes alteracións en municipios como os de Catoira, Parada de Sil, Monforte, Padrón, Allariz, aínda que o seu efecto sobre o total é marxinal.

Así pois, as Rías Baixas seguen sendo o eixo vertebrador das VUT (Sanxenxo, Vigo,

O Grove, Poio, Cangas, Vilagarcía, Pontevedra e Baiona aparecen entre os doce primeiros), reforzadas pola Coruña cidade, Santiago, Viveiro e Foz (A Mariña Lucense) e os núcleos de Costa da Morte e Barbanza (Ribeira, Carnota, Fisterra).

Cadro núm. 7
Evolución mensual de oferta de prazas en aloxamentos turísticos en Galicia, 2025

	Hoteis	Cámpings turísticos	Apartamentos turísticos	Aloxamentos de turismo rural	Albergues	Total
Xaneiro	43.509	8.135	7.096	2.965	4.627	66.332
Febreiro	47.371	8.659	6.953	3.047	5.085	71.115
Marzo	53.082	11.701	7.499	3.683	4.921	80.886
Abril	61.409	16.337	8.898	4.658	10.672	101.974
Maio	64.793	18.101	8.728	5.002	12.093	108.717
Xuño	70.085	34.930	9.732	5.106	12.084	131.937
Xullo	75.478	41.150	12.113	5.358	13.035	147.134
Agosto	76.135	40.442	11.985	5.474	13.283	147.319
Setembro	72.057	30.444	10.889	5.367	13.417	132.174
Outubro	62.411	9.184	8.281	4.339	11.384	95.599
Novembro	53.198	7.866	7.781	3.835	7.241	79.921
Decembro	48.170	8.204	7.914	3.432	5.065	72.785

Fonte: INE.

Ao igual que acontece coas VUT, no resto dos establecementos, os efectos da estacionalidade da actividade turística fanse patentes tanto no volume de establecementos que permanecen activos como no número de prazas que se ofertan ao longo do ano (cadro 7). O número total de establecementos pasa de 66.332 en xaneiro a un máximo de 147.319 en agosto, o que implica máis que duplicar a capacidade dispoñible. A partir dese momento prodúcese un descenso progresivo ata situarse en 72.785 en decembro. Este crecemento concéntrase principalmente entre a primavera e o verán, xa que o total pasa de 80.886 en marzo a 108.717 en maio, alcanzando os valores máis elevados en xullo e agosto, cando se superan os 147.000.

Por tipoloxías, os hoteis manteñen o maior peso estrutural durante todo o ano, con valores que van de 43.509 en xaneiro a 76.135 en agosto, o que reflicte unha menor variabilidade. Pola contra, os cámpings turísticos son o segmento máis estacional, ao pasar de 8.135 a 40.442, concentrando a súa actividade nos meses de verán. Os apartamentos turísticos presentan tamén un crecemento relevante, de 7.096 a 11.985, mentres que os albergues aumentan de 4.627 a 13.283, ligados en gran medida á demanda estival. O turismo rural, pola súa parte, evoluciona de forma máis moderada, pasando de 2.965 a 5.474 establecementos.

Tras o verán, a oferta redúcese con rapidez, baixando a 132.174 en setembro e a 95.599 en outubro, cun descenso especialmente acusado nos cámpings, mentres que os hoteis presentan unha caída máis contida.

A demanda turística en Galicia

No ano 2025, o turismo en Galicia mantivo unha evolución favorable tanto no relativo á chegada de viaxeiros como ao volume de pernoitas rexistradas. De feito, ao longo do ano contabilizáronse 7.298.733 viaxeiros, é dicir, un incremento do 0,5% respecto do exercicio anterior. Así mesmo, ao longo do ano rexistráronse 13.586.489 pernoitas, situándose a estadía media en 1,86 noites por persoa viaxeira (cadro 8). A evolución da demanda estivo impulsada, principalmente, polo comportamento do turismo internacional que, aínda cun peso relativo menor ca o do mercado nacional, me-

Cadro núm. 8
Demanda turística nos aloxamentos galegos. Ano 2025

	Viaxeiros	Noites	Estadía media
Turismo interno	1.537.055	3.200.363	2,08
Turista nacional	3.130.818	6.402.498	2,04
Turista internacional	2.630.860	3.983.628	1,51
Total turistas	7.298.733	13.586.489	1,86

Fonte: INE.

drou un 3,2% ata superar os 2,63 millóns de viaxeiros e alcanzar preto de catro millóns de pernoitas. Non obstante, este segmento segue a presentar a estadía media máis reducida dos mercados analizados, cun valor de 1,51 noites.

Entre os tres mercados considerados (interno, nacional e internacional), o turismo nacional continúa a concentrar o maior volume de demanda. Os turistas españois non residentes en Galicia sumaron máis de 3,13 millóns de viaxeiros e xeraron 6,4 millóns de pernoitas. Xunto co seu peso cuantitativo, este segmento destaca tamén por rexistrar unha estadía media relativamente elevada, situada en 2,04 noites. No que atinxe ao turismo interno, correspondente ás viaxes realizadas pola propia

poboación galega dentro da comunidade, este mantén igualmente unha presenza significativa, con máis de 1,5 millóns de viaxeiros e arredor de 3,2 millóns de pernoitas. Ademais, é o segmento que presenta a estadia media máis alta (2,08 noites), o que apunta a unha maior duración das viaxes efectuadas pola poboación residente.

Dos tres indicadores considerados, a estadia media é o único que rexistra unha evolución negativa, se ben a baixada é moi cativa. Os datos amosan que se pasa de 1,87 noites de media en 2024 a 1,86 en 2025. Esta lixeira diminución da estadia media, que xa era inferior a 2, en calquera caso, ten que ver co incremento dos short breaks, coa maior segmentación das vacacións ao longo do ano e co incremento da accesibilidade aérea, terrestre e ferroviaria, a Galicia, o que permite desprazamentos máis rápidos desde os lugares de orixe e pode levar a estadias máis curtas.

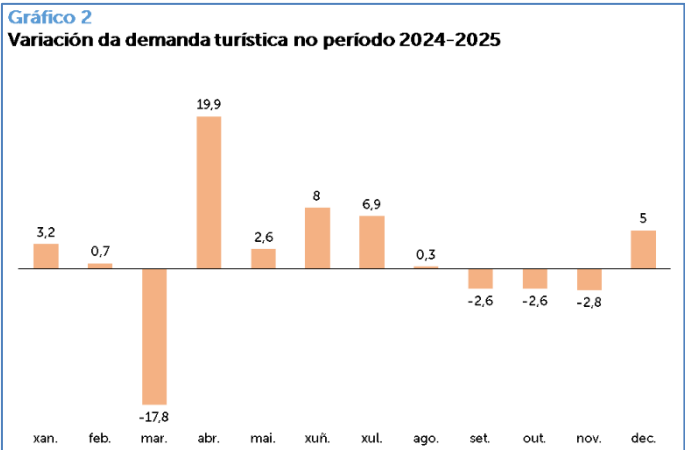
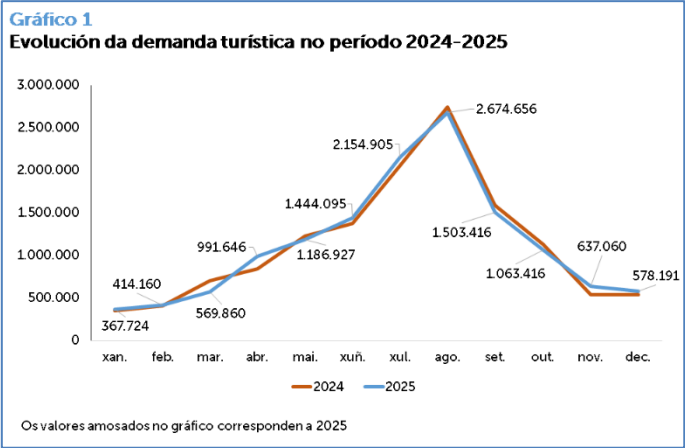
A análise da demanda nos establecementos turísticos de Galicia durante os anos 2024 e 2025 evidencia, en ambos os dous casos, unha marcada estacionalidade (gráfico 1). Os niveis máis baixos de ocupación rexístranse no mes de xaneiro, mentres que os máximos se concentran en agosto, coincidindo co período central da tempada estival. En 2024 superáronse no mes de agosto os 2,7

millóns de pernoitas, unha cifra moi semellante á rexistrada en 2025, cando se contabilizaron 2.674.656 noites.

Estes datos amosan que a demanda turística en Galicia continúa fortemente concentrada na época estival, o que reflicte unha elevada estacionalidade. Non obstante, identifícanse tamén indicios incipientes de desestacionalización, especialmente polo comportamento levemente positivo e relativamente estable en meses como xaneiro, maio e decembro. Esta tendencia, aínda moderada, resulta relevante desde o punto de vista da planificación turística, xa que contribúe a avanzar cara a unha distribución máis equilibrada da actividade ao longo do ano.

A demanda turística en Galicia creceu en 2025 fronte a 2024 (gráfico 2), pero non de xeito uniforme. O verán rexistrou subidas en xuño (8%) e xullo (6,9%), quedando agosto practicamente sen variacións. A partir de setembro a tendencia cambia con tres meses seguidos en negativo (2,6% en setembro e outubro, 2,8% en novembro) para recuperar en Decembro (5%) grazas ao Nadal.

No que atinxe á distribución dos principais mercados emisores de turismo (cadro 9), Galicia continúa a ser a principal orixe dos turistas, ao representar o 23,6% do total en 2025. Esta porcentaxe mantense en liñas semellantes ás rexistradas en exercicios anteriores e pon de manifesto o peso do turismo de proximidade entre a poboación

Cadro núm. 9
Procedencia dos turistas non galegos. Galicia. Ano 2025

Espaníais		Estranxeiros	
Procedencia	Porcentaxe	Procedencia	Porcentaxe
Madrid	12,5	Portugal	4,8
Andalucía	5,6	EE. UU.	3,1
Castela e León	5,1	Alemaña	2,3
Cataluña	4,6	Reino Unido	1,8
Asturias	3,7	Italia	1,6

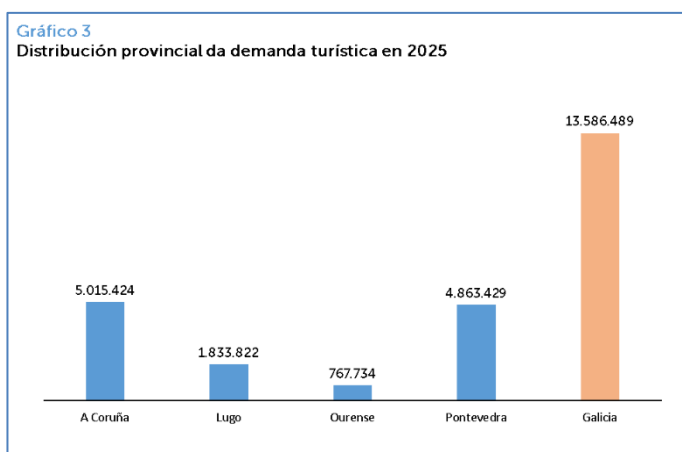
Fonte: INE.

ción galega. Nese turismo interior, obsérvase unha clara concentración da demanda durante a tempada estival, sendo as Rías Baixas o espazo xeográfico que reúne a maior afluencia de turistas.

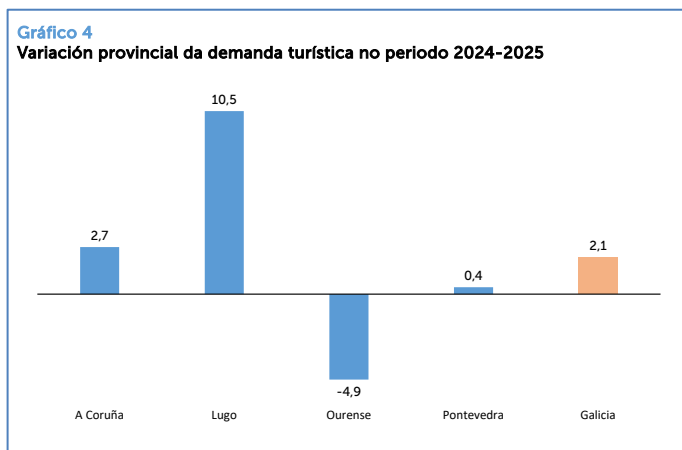
No ámbito estatal, Madrid sitúase como o mercado emisor máis relevante fóra de Galicia, co 12,5%, seguido de Andalucía (5,6%), Castela e León (5,1%), Cataluña (4,6%) e Asturias (3,7%) .

No relativo á demanda internacional, Portugal consolídase como o principal mercado estranxeiro, cun peso do 4,8% sobre o total. Entre os factores que favorecen esta conxuntura destacan a mellora das conexións viarias entre ambos territorios, a tradición vacacional da poboación do norte de Portugal nas Rías Baixas, particularmente en Sanxenxo, e a importancia do turismo relixioso asociado ao Camiño Portugués e ás visitas a Santiago de Compostela. Os Estados Unidos constitúen o segundo mercado internacional por volume de turistas, ao representar o 3,1% da demanda total. A atracción do mercado estadounidense explícase, en gran medida, pola forte proxección internacional de Santiago de Compostela e do Camiño de Santiago, favorecida tanto polas campañas de promoción turística como pola súa ampla difusión cultural e audiovisual. Entre os restantes mercados internacionais destacan Alemaña (2,3%), Reino Unido (1,8%) e Italia (1,6%). Estes países, que desde o Xacobeo de 1993 figuraban entre os principais emisores internacionais xunto con Francia, experimentaron unha certa redución do seu peso relativo nos últimos anos. Con todo, resulta tamén relevante o crecente protagonismo doutros mercados emerxentes, como Brasil, Australia ou Corea do Sur, que contribúen á diversificación e internacionalización da demanda turística galega, tanto en termos cuantitativos como cualitativos.

A distribución provincial da demanda turística en Galicia durante 2025 amosa unha elevada concentración das pernoitas nas provincias atlánticas (gráfico 3). Se ben en conxunto, Galicia alcanza en

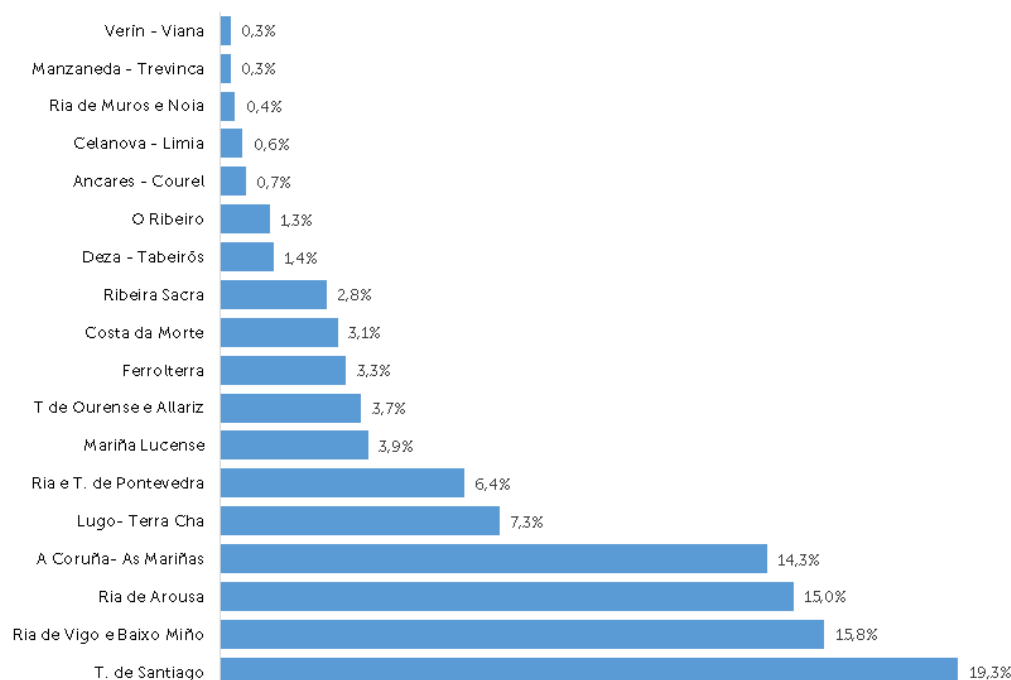
2025 un total de 13,586 millóns de pernoitas. A Coruña sitúase como o principal destino turístico galego, cun total de 5,015 millóns de pernoitas, seguida moi de preto por Pontevedra, que rexistra 4,863 millóns. Entre ambas provincias concentran máis de dous terzos das pernoitas totais realizadas en Galicia, o que evidencia o forte peso turístico do eixo atlántico.

Pola súa parte, Lugo contabiliza 1,834 millóns de pernoitas, cun peso significativamente inferior respecto das provincias atlánticas (14% do total). A orientación cara ao turismo rural, patrimonial e de natureza, así como unha menor capacidade de aloxamento, explican parcialmente esta diferenza. Finalmente, Ourense presenta o menor volume de demanda turística, con 767.734 pernoitas (5,6%), aínda que destaca por segmentos específicos como o turismo termal e o turismo de interior.

A evolución das pernoitas turísticas no período 2024-2025 presenta, en termos xerais, un comportamento positivo para o conxunto de Galicia, cun incremento do 2,1% (gráfico 4) . Lugo é a provincia que rexistra o maior crecemento interanual, cun

Gráfico 5
Demanda turística por áreas turísticas en 2025

aumento do 10,5%. Tamén A Coruña amosa unha evolución favorable, cun incremento do 2,7%, situándose por enriba da media galega. O peso do turismo urbano, cultural e vinculado ao Camiño de Santiago contribúe a explicar este comportamento positivo. Pola súa parte, Pontevedra mantense practicamente estable, cun leve aumento do 0,4%. En contraste, Ourense é a única provincia que presenta un descenso nas pernoitas, cunha redución do 4,9% respecto de 2024.

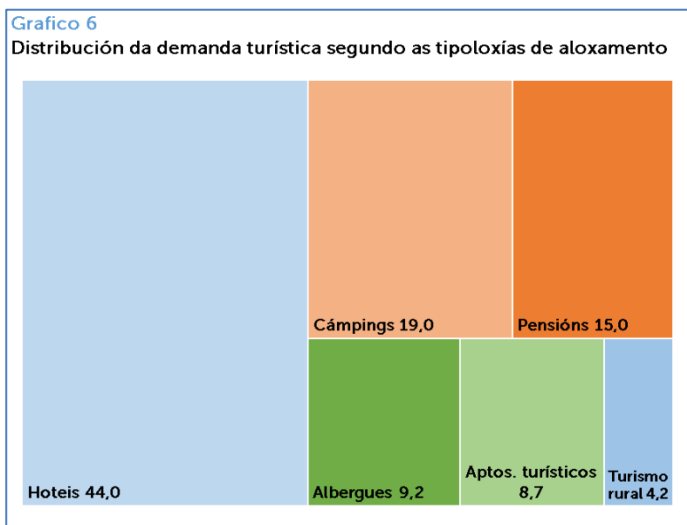
A concentración da demanda turística por área turística en Galicia durante o ano 2025 evidencia unha demanda territorial xerarquizada, na que determinados espazos urbanos, culturais e costeiros absorben a maior parte das pernoitas rexistradas (gráfico 5).

O principal foco turístico sitúase en Santiago de Compostela, que concentra o 19,3% da demanda total. A posición predominante da capital galega débese, fundamentalmente, á consolidación do Camiño de Santiago como produto turístico internacional cunha capacidade de atracción que transcende o ámbito estritamente relixioso para integrar dimensións culturais, patrimoniais e experiencial. Xunto con Santiago, as áreas da Ría de Vigo e Baixo Miño (15,8%), Ría de Arousa (15,0%) e A Coruña-As Mariñas (14,3%) configuran o núcleo principal da actividade turística galega. Estas catro áreas concentran máis do 64% da demanda hoteleira total. No caso da área Río de Vigo e Baixo Miño, a elevada demanda (15,8%) explícase pola combinación entre turismo urbano, litoral e transfronteirizo. A presenza da cidade de Vigo como principal núcleo económico do sur de Galicia convive cunha forte especialización turística das Rías Baixas, asociada ao turismo de praia, á actividade náutica e á gastronomía mariñeira. Ademais, a proximidade con Portugal reforza os fluxos turísticos e comerciais nesta contorna. Pola súa parte, a Ría de Arousa (15%) mantén unha importante capacidade de atracción vinculada ao turismo estival e costeiro. A área da Coruña-As Mariñas (14,3%) presenta igualmente unha elevada participación na demanda turística debido á relevancia da cidade da Coruña como destino urbano e de negocios, así como á proximidade doutros recursos costeiros e culturais. A notable distancia existente entre estas áreas líderes e o resto do territorio evidencia un desequilibrio espacial significativo. Así, Lugo-Terra Chá (7,3%) e Ría e Terra de Pontevedra (6,4%) sitúanse xa a considerable distancia dos grandes polos turísticos. Por debaixo do 4% aparecen territorios como

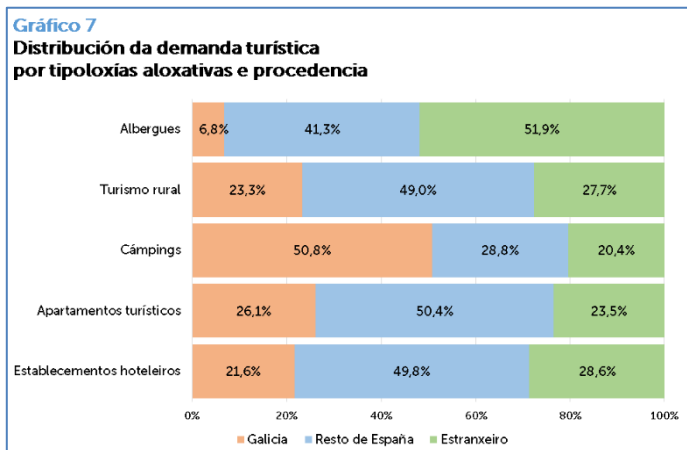
Mariña Lucense, Ourense-Allariz, Ferrolterra ou Costa da Morte. Especialmente reducido resulta o peso das áreas do interior rural, entre as que destacan Ancares-Courel, Celanova-Limia ou Verín-Viana, con porcentaxes inferiores ao 1%.

A estrutura da demanda turística segundo as tipoloxías de aloxamento en Galicia no ano 2025 evidencia un claro predominio do modelo hoteleiro tradicional, ao tempo que permite identificar procesos de diversificación progresiva vinculados á expansión doutras modalidades de hospedaxe asociadas ás transformacións recentes do mercado turístico e ás novas preferencias da demanda (gráfico 6). Os hoteis concentran o 44% da demanda turística total, configurándose como a principal modalidade de aloxamento en Galicia, seguidos en importancia dos cámpings, que representan o 19,0% da demanda. A elevada participación dos cámpings explícase, en boa medida, pola forte presenza desta oferta nas áreas costeiras, especialmente nas Rías Baixas e noutras zonas de elevada

afluencia estival. As pensións concentran o 15,0% ao tempo que os albergues representan o 9,2% da demanda, unha porcentaxe especialmente relevante no contexto galego debido á influencia do fenómeno xacobeo. O desenvolvemento dos Camiños de Santiago impulsou de maneira notable esta modalidade de aloxamento, orientada principalmente a peregrinos. Os apartamentos turísticos acadan o 8,7% da demanda, mentres que o turismo rural representa unicamente o 4,2% da demanda total, unha cifra relativamente reducida se se considera o importante potencial paisaxístico, ambiental e cultural do interior galego.

A distribución da demanda turística segundo a procedencia dos visitantes e as distintas tipoloxías de aloxamento permite identificar importantes diferenzas nos patróns de consumo turístico en Galicia, evidenciando o distinto grao de internacionalización e dependencia do mercado interno que caracteriza cada modalidade aloxativa (gráfico 7). Obsérvase que os establecementos hoteleiros presentan unha composición relativamente equilibrada cun claro predominio do turismo nacional. O 49,8% das pernoitas procede do resto de España, mentres que o turismo estranxeiro achega o 28,6% e o mercado galego o 21,6% restante. Os apartamentos turísticos amosan unha estrutura moi similar á dos hoteis, aínda que cunha dependencia lixeiramente maior do mercado estatal. O 50,4% da demanda corresponde ao resto de España, fronte ao 26,1% do mercado galego e ao 23,5% do turismo estranxeiro. Non sucede o mesmo cos cámpings que reflicten un comportamento claramente diferenciado, xa que máis da metade da demanda (50,8%) procede da propia Galicia, mentres que o resto de España representa o 28,8% e o turismo estranxeiro apenas o 20,4%. No turismo rural a distribución volve mostrar o predominio do mercado estatal, que concentra o 49,0% das pernoitas, seguido do turismo estranxeiro co 27,7% e do mercado galego co 23,3%. Mentres que os albergues constitúen a a tipoloxía con maior grao de internacionalización de todo o sistema turís-

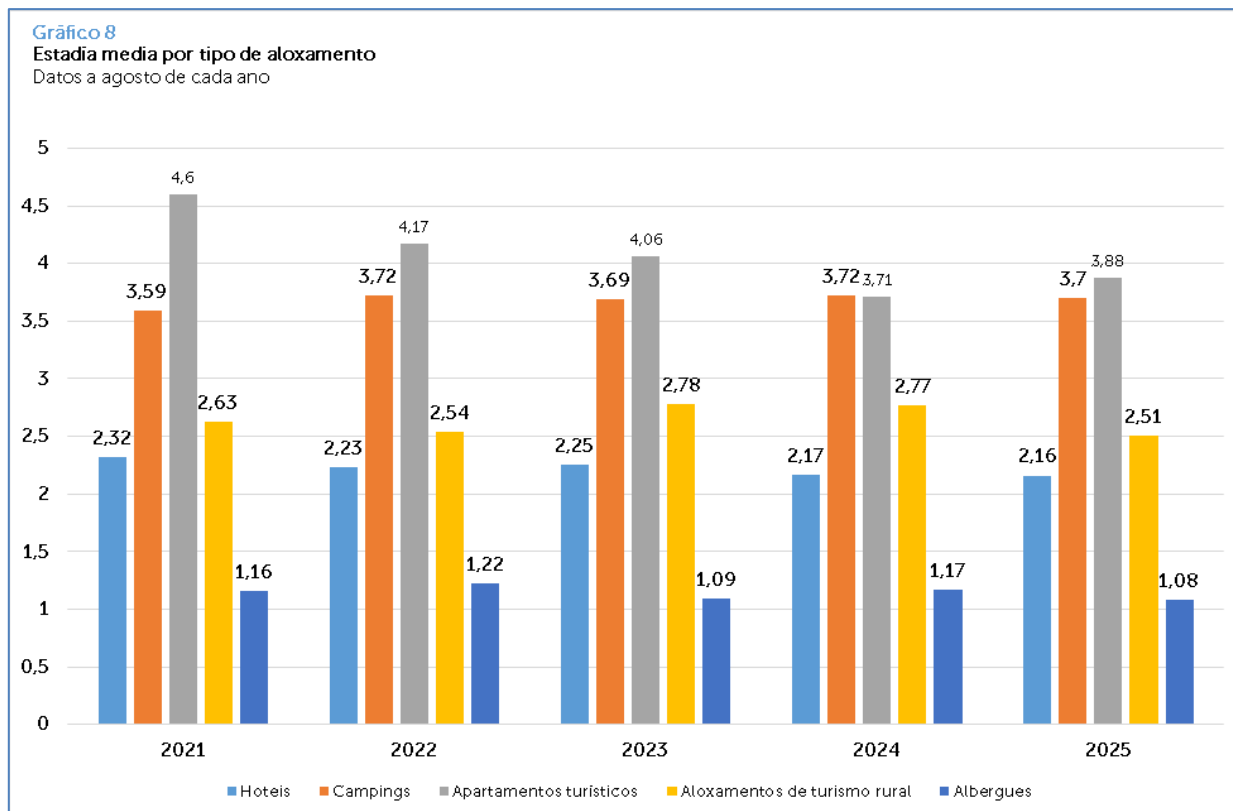
tico galego. Máis da metade dos hóspedes (51,9%) son visitantes estranxeiros, o 41,3% proceden do resto de España e tan só o 6,8% corresponden ao mercado galego.

Estadía media e gasto turístico

Se analizamos os datos evolutivos da estadía turística media nos establecementos hoteleiros durante o mes de agosto (gráfico 8), observamos unha lixeira redución da duración das estadias entre 2021 e 2025. A estancia media global pasa de 2,32 días en 2021 a 2,16 días en 2025, o que supón unha diminución acumulada de arredor do 6,9%.

A escala provincial da estadía media, Pontevedra continúa sendo a provincia galega onde os visitantes permanecen máis tempo, acadando en 2025 unha media de 2,29 noites, e que sen dúbida obedece ó peso que acada o turismo de sol e praia das Rías Baixas. Pola contra, o resto das provincias sitúanse por baixo das dúas noites de media. Ourense acada as 1,94 noites, mentres que A Coruña rexistra 1,84 ao tempo que a de Lugo é a que presenta o valor máis reducido do conxunto galego, con 1,77 noites.

No ámbito das cidades galegas, A Coruña (2,01 noites), Ferrol (2,05) e Lugo (2,11) sitúanse lixeiramente por enriba das dúas noites de media, amosando unha capacidade relativamente maior para prolongar a permanencia dos visitantes. En cambio, Vigo, Santiago de Compostela e Ourense presentan estadias máis reducidas, entre as 1,66 noites de Santiago e as 1,77 de Ourense. Por último, Pontevedra é a cidade galega cunha estadía media máis baixa, con só 1,47 noites. Este dato non responde a unha menor capacidade de atracción turística, senón á súa integración funcional no principal espazo turístico das Rías Baixas. Moitos dos visitantes que realizan actividades ou visitas na cidade teñen o seu aloxamento en municipios costeiros próximos, como Sanxenxo ou Poio, desde os que se desprazan diariamente, o que reduce o volume de pernoitas rexistradas directamente no municipio pontevedrés.

Por tipoloxías de aloxamento (gráfico 8) obsérvanse comportamentos diferenciados. Os apartamentos turísticos seguen rexistrando as estadías máis longas de todo o sistema turístico galego. A estancia media descende desde 4,60 días en 2021 ata 3,88 en 2025, cunha caída especialmente intensa entre 2021 e 2024. Isto indica unha perda progresiva da capacidade deste tipo de establecementos para reter visitantes durante períodos prolongados. Os cámpings presentan, pola contra, unha evolución moito máis estable. A estancia media mantense arredor dos 3,7 días ao longo de toda a serie, e nos aloxamentos de turismo rural se aprecia unha certa estabilidade, cunha estancia en torno aos 2,51 días. Os hotéis, que concentran boa parte da demanda turística galega, amosan unha tendencia descendente ao longo de todo o período, pasando a estancia media de 2,32 días en 2021 a 2,16 en 2025. No caso dos albergues, a estadía oscila entre 1,08 en 2025 e 1,22 días en 2022, dado a súa forte vinculación ao Camiño de Santiago e aos desprazamentos en etapas curtas.

Cadro núm. 10
Gasto medio diario do turista

	2024	2025	% variación
Turismo interno	42,2	48,8	15,6
Turista nacional	67,9	75,4	11,0
Turista internacional	164,8	150,8	-8,5

Fonte: INE.

Outro elemento importante á hora de analizar o turismo no ano 2025 ten que ver co gasto medio diario que realizan os propios turistas (cadro 10). Unha vez pasada a crise sanitaria, o gasto turístico marcou unha tendencia a alza que se mantén hoxe. En 2021 o incremento foi do 60,9%

respecto a 2020, ata alcanzar os 2.418 millóns de euros. En 2022 a recuperación consolidouse cun novo aumento do 58,6%, superando xa os niveis previos á pandemia con 3.836 millóns de euros. A tendencia expansiva continuou ata acadar en 2024 o máximo histórico con 5.447 millóns de euros (17,9% respecto ao ano anterior), para cambiar de tendencia en 2025, ano no que se observa unha leve contracción do gasto turístico, situándose en 4.991 millóns de euros (-8,4% respecto de 2024).

Se atendemos aos mercados de procedencia, en 2025 o turismo internacional continúa sendo o segmento con maior capacidade de gasto (cunha media de 150,8 euros diarios por persoa, duplicando practicamente o gasto do turismo nacional (75,4 €) e triplicando o do turismo interno galego (48,8 €). Non obstante, os datos tamén indican cambios recentes na estrutura do consumo turístico. Mentres o gasto medio do turismo interno aumentou un 15,6% respecto a 2024 e o do turismo nacional un 11,0%, o turismo internacional rexistrou unha caída do 8,5%.

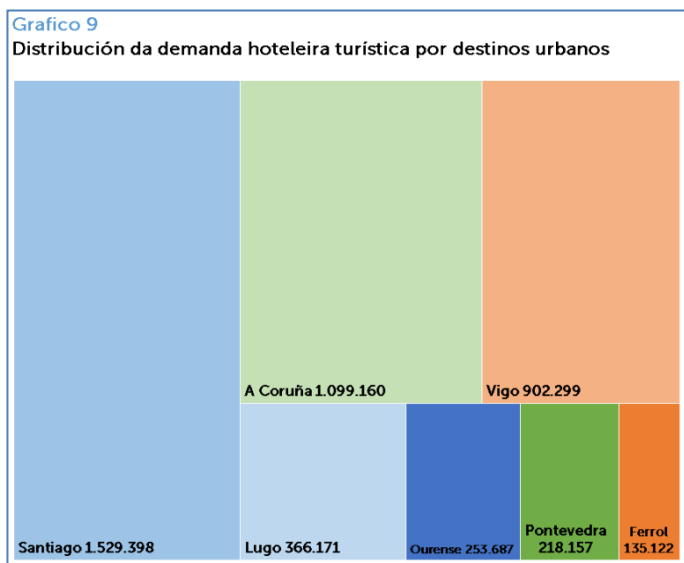
Dentro do turismo nacional, as viaxes vinculadas a congresos e convencións presentan o maior gasto medio diario, alcanzando os 188,9 euros por persoa e día. A continuación sitúanse o turismo gastronómico (122,5 €), o turismo termal e de benestar (120,2 €), o turismo deportivo (116,1 €) e o turismo cultural (111,7 €).

En relación coas actividades realizadas durante a estancia, as persoas visitantes que participan en actividades de balneario ou talasoterapia son as que presentan un maior gasto medio diario (98,9 €), seguidas das actividades gastronómicas (88,6 €), das visitas urbanas (86,0 €), das visitas culturais (77,2 €) e dos acontecementos relixiosos (73,5 €).

Turismo urbano e de cruceiros

O turismo urbano consolidouse nas últimas décadas como un dos principais motores da actividade turística en Galicia, favorecido pola concentración de servizos, patrimonio cultural, infraestruturas e conexións de transporte nas principais cidades galegas. Paralelamente, o desenvolvemento do tráfico de cruceiros nos portos atlánticos contribuíu a reforzar a chegada de visitantes internacionais e a dinamizar economicamente os destinos urbanos costeiros.

Santiago de Compostela continúa exercendo un papel central dentro do turismo urbano galego (gráfico 9), concentrando 1.529.398 rexistros, unha cifra superior á do resto das cidades analizadas. A capacidade de atracción da capital galega está estreitamente vinculada ao impacto do Camiño de Santiago, que funciona como principal elemento internacionalizador do turismo en Galicia e xera

unha demanda constante ao longo de boa parte do ano. A isto engádese a importancia do patrimonio histórico, da oferta cultural e da súa condición de centro institucional e universitario. A Coruña, con 1.099.160 rexistros, e Vigo, con 902.299, conforman o segundo gran eixo do turismo urbano galego. Ambas cidades combinan actividade económica, servizos, comercio e capacidade portuaria, elementos que favorecen tanto o turismo urbano convencional como o vinculado ás escalas de cruceiros. No caso coruñés, o porto constitúe unha infraestrutura clave para a chegada de visitantes internacionais, especialmente procedentes do mercado atlántico europeo. Vigo, pola súa banda, reforza o seu posicionamento grazas á proximidade

das Rías Baixas, á conexión marítima coas illas Cíes e ao dinamismo empresarial e comercial da área metropolitana. As diferenzas respecto do resto das cidades son significativas. Lugo alcanza os 366.171 rexistros, mentres que Ourense (253.687), Pontevedra (218.157) e Ferrol (135.122) presentan volumes máis moderados. Trátase de destinos cunha menor dimensión turística en termos cuantitativos, aínda que cunha oferta especializada e diferenciada. Lugo mantén unha forte vinculación co turismo patrimonial e cultural arredor da Muralla romana; Ourense consolídase como referente do turismo termal; Pontevedra destaca pola calidade urbana e pola proximidade ao litoral das Rías Baixas; e Ferrol conserva un importante potencial asociado ao patrimonio naval e industrial.

O turismo de cruceiros afianzouse nos últimos anos como un dos segmentos con maior capacidade de dinamización económica dentro do turismo urbano galego, especialmente nos portos atlánticos. A chegada de visitantes internacionais mediante escalas de cruceiros contribúe á desestacionalización da demanda turística, ao incremento do gasto en comercio e hostalaría e á proxección exterior das cidades portuarias galegas. No ano 2025, os portos galegos rexistraron preto de 790.000 cruceiristas, alcanzando o mellor dato histórico da comunidade e representando arredor do 5,6% do total estatal. A actividade concentrouse fundamentalmente nos portos de A Coruña e Vigo, que se consolidan como os dous grandes nodos do turismo de cruceiros en Galicia.

O porto da Coruña situouse como o principal destino galego de cruceiros, con 465.199 pasaxeiros e 184 escalas durante 2025. Estas cifras supoñen aproximadamente o 59% do total de cruceiristas rexistrados en Galicia, confirmando o liderado da cidade dentro do tráfico de cruceiros da fachada atlántica cantábrica. O crecemento da Coruña está asociado á capacidade do porto para acoller grandes embarcacións, á súa posición estratéxica nas rutas atlánticas europeas e á consolidación da cidade como destino urbano-cultural. Pola súa banda, o porto de Vigo rexistrou 306.127 cruceiristas e 124 escalas en 2025, concentrando arredor do 39% do total galego. A cidade reforzou nos últimos anos a súa posición dentro das rutas internacionais de cruceiros grazas á modernización das infraestruturas portuarias, á proximidade das Rías Baixas e ao atractivo paisaxístico e gastronómico da área metropolitana. Ademais, Vigo destaca pola crecente especialización na recepción de grandes buques internacionais e polo impacto económico xerado sobre o comercio e os servizos turísticos locais.

Xunto á Coruña e Vigo, outros portos galegos tamén manteñen presenza no tráfico de cruceiros, aínda que cun peso considerablemente menor. O caso máis relevante é o de Ferrol, que en 2025 rexistrou arredor de 16.600-18.700 cruceiristas e preto de 19-20 escalas, segundo as previsións e balances publicados pola Autoridade Portuaria e medios especializados. Estas cifras representan aproximadamente o 2% do total de cruceiristas de Galicia, moi afastado dos volumes alcanzados pola

Coruña e Vigo, pero amosan un crecente interese por consolidar a cidade dentro das rutas atlánticas do norte peninsular. Pola súa banda, portos como Vilagarcía de Arousa e Marín-Pontevedra reciben escalas ocasionais. Aínda que o impacto cuantitativo destes portos é reducido, contribúen á diversificación territorial do turismo marítimo en Galicia e favorecen a distribución dos fluxos turísticos cara a áreas menos saturadas do litoral galego.

O Camiño de Santiago

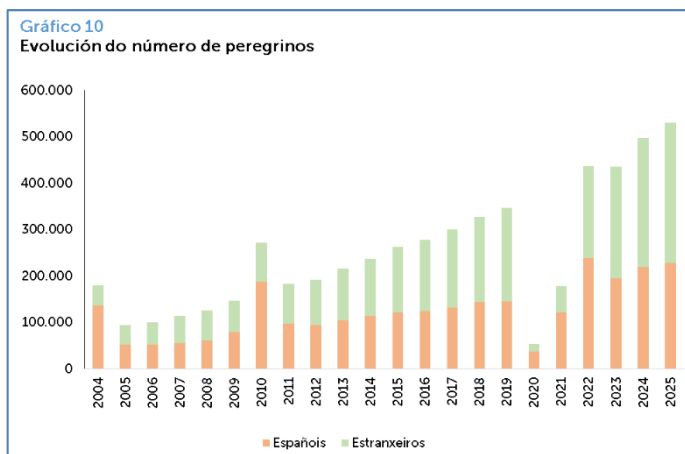
O Camiño de Santiago constitúe o principal produto turístico e cultural de Galicia e un dos elementos con maior proxección internacional da comunidade autónoma. A súa importancia transcende o ámbito estritamente turístico, xa que combina dimensións patrimoniais, espirituais, culturais, deportivas e paisaxísticas, converténdose nun fenómeno global cun forte impacto económico e territorial. Ademais da súa capacidade de atracción de visitantes, o Camiño desempeña un papel clave na dinamización do medio rural, na creación de servizos turísticos e na proxección da imaxe internacional de Galicia. Nas últimas dúas décadas, o fenómeno xacobeo experimentou un intenso proceso de crecemento e transformación. Os datos mostran unha tendencia claramente ascendente no número de peregrinos, pasando de menos de 180.000 persoas en 2004 a máis de 530.000 en 2025, o máximo histórico rexistrado ata o momento. Tras o forte impulso asociado aos Anos Santos e a recuperación posterior á pandemia, o Camiño consolidouse como unha actividade turística de dimensión global e cunha demanda cada vez máis estable ao longo do tempo.

Un dos cambios máis relevantes deste proceso foi a crecente internacionalización da demanda. Mentres que a comezos dos anos 2000 predominaban os peregrinos españois, na actualidade os visitantes estranxeiros representan a maioría. En 2025, arredor de 302.650 peregrinos internacionais chegaron a Santiago, o que supón aproximadamente o 56-57% do total. Estados Unidos, Italia, Alemaña, Portugal ou Reino Unido figuran entre os principais mercados emisores, evidenciando a consolidación do Camiño como produto turístico internacional de referencia.

Cómpre sinalar que os datos empregados para analizar a evolución do Camiño de Santiago corresponden ao número de Compostelas expedidas pola Oficina do Peregrino. A Compostela é o certificado oficial que acredita a realización da peregrinación a Santiago e concédese ás persoas que completan, polo menos, os últimos 100 quilómetros a pé ou a cabalo (ou os últimos 200 quilómetros en bicicleta) e que declaran motivacións de carácter relixioso, espiritual ou tamén cultural no caso dalgunhas modalidades recoñecidas recentemente. En consecuencia, estas cifras non representan o conxunto total de usuarios das rutas xacobeas, senón un sistema de contabilización específico baseado nas persoas que solicitan este documento oficial ao finalizar a peregrinación. Isto implica que o volume real de persoas que realizan parcial ou totalmente o Camiño é previsiblemente superior, xa que existen visitantes e camiñantes que non solicitan a Compostela ou que realizan etapas sen completar os requisitos establecidos. A pesar destas limitacións, a serie estatística da Oficina do Peregrino

constitúe a principal referencia oficial para analizar a evolución, dimensión e perfil da demanda do fenómeno xacobeo.

Paralelamente, tamén se observa unha progresiva secularización do fenómeno xacobeo. Aínda que a dimensión relixiosa continúa sendo relevante, especialmente nos Anos Santos, o perfil do peregrino diversificouse notablemente nas últimas décadas. Cada vez máis persoas realizan o Camiño por motivacións culturais, deportivas, paisaxísticas, persoais ou vinculadas ao benestar e á desconexión, reducindo o

peso exclusivo da peregrinación estritamente espiritual ou relixiosa. Esta evolución está directamente relacionada cunha crescente diversificación das motivacións e dos perfís dos visitantes. O Camiño deixou de ser un produto asociado unicamente á tradición relixiosa para converterse nunha experiencia turística multifuncional, capaz de atraer públicos moi diversos: sendeiristas, turistas culturais, viaxeiros internacionais, persoas interesadas na natureza, no patrimonio ou no desenvolvemento persoal. Esta pluralidade de motivacións contribuíu a ampliar a base social e internacional do fenómeno xacobeo e a reforzar a súa capacidade de crecemento.

Desde o punto de vista socioeconómico, o impacto do Camiño resulta especialmente significativo pola súa capacidade de distribución territorial. A diferenza doutros produtos turísticos máis concentrados nas cidades ou no litoral, as rutas xacobeas atravesan unha parte importante do territorio galego, xerando actividade económica en numerosos concellos rurais mediante o desenvolvemento de aloxamentos, restauración, comercio e servizos vinculados á peregrinación. Neste sentido, o Camiño de Santiago non só representa o principal símbolo turístico de Galicia, senón tamén un instrumento estratéxico de cohesión territorial e dinamización económica.

Cadro núm. 11
Distribución dos peregrinos por camiños a Santiago

Camiño	2024	2025		% variación 2024-2025
	Número	Número	%	
Francés	236.270	242.033	45,60	2,44
Portugués	95.497	100.831	19,00	5,59
Portugués Costa	74.757	89.504	16,86	19,73
Inglés	28.062	30.201	5,70	7,62
Primitivo	24.464	27.868	5,25	13,91
Norte	21.416	21.481	4,05	0,30
Vía da Prata	9.028	8.837	1,66	-2,16
Camiño de Inverno	2.869	2.758	0,52	-3,87
Muxía-Fisterra	2.256	2.381	0,45	5,54
Outros camiños	841	755	0,14	-10,23
Camiño do Barbanza	690	757	0,14	9,71
Geira e Arrieiros	369	572	0,11	55,01
Muros-Noia	197	179	0,03	-9,14
Camiño da Mar	2.014	2.625	0,49	30,34
Total	498.730	530.782	100,00	6,41

Fonte: Oficina do Peregrino

Desde unha perspectiva territorial, obsérvase unha progresiva diversificación das rutas empregadas polos peregrinos (cadro 11). Aínda que o Camiño Francés continúa sendo claramente a ruta dominante, con 242.033 peregrinos en 2025, perde peso relativo dentro do conxunto do sistema. O seu crecemento, aínda positivo (2,44%), é máis moderado ca o doutras rutas e representa o 45,6% do total, o que significa que case un de cada dous peregrinos segue escollendo este itinerario histórico, que continúa sendo a principal vía internacional de referencia. Porén, o maior dinamismo concéntrase no eixo portugués e atlántico. O

Camiño Portugués alcanza os 100.831 peregrinos, mentres que o Camiño Portugués da Costa rexistra un dos incrementos máis destacados tanto en termos absolutos como relativos, pasando de 74.757 a 89.504 peregrinos, cun crecemento do 19,73%. En conxunto, ambas variantes portuguesas reúnen xa máis dun terzo dos peregrinos totais, consolidándose como a principal alternativa ao Camiño Francés e evidenciando o crecente atractivo das rutas vinculadas ao litoral atlántico.

Tamén destacan outras rutas cun comportamento claramente expansivo. O Camiño Primitivo medra un 13,91%, ata acadar os 27.868 peregrinos, mentres que o Camiño Inglés aumenta un 7,62% e supera os 30.000 usuarios. Esta evolución semella responder a unha procura crescente de itinerarios con maior valor paisaxístico, cultural e experiencial, asociados a percorridos menos masificados e percibidos como máis auténticos. Entre as rutas emerxentes sobresaes especialmente Muros-Noia, que pasa de 369 a 572 peregrinos, rexistrando o maior incremento porcentual da táboa (55,01%). Aínda que o seu peso segue sendo reducido (0,11% do total), este comportamento amosa o potencial de diversificación e descentralización territorial das rutas secundarias, favorecendo a extensión dos fluxos turísticos cara espazos menos tradicionais. En contraste, algunhas rutas presentan unha evolución negativa. O Camiño de Inverno descende un 3,87% e a Vía da Prata retrocede un 2,16%. Tamén diminúen o Camiño do Mar (-9,14%) e o Camiño do Barbanza (-10,23%). Pola contra, o apartado de "Outros camiños" experimenta un incremento significativo, pasando de 2.014 a 2.625 peregrinos, o que supón un crecemento do 30,34%. Este dato reforza a idea dunha progresiva diversificación das eleccións dos peregrinos cara itinerarios alternativos e menos consolidados.

En termos de distribución da demanda, os datos evidencian unha forte concentración en catro grandes rutas (Francés, Portugués, Portugués da Costa e Inglés), que acumulan aproximadamente o 87% dos peregrinos. Non obstante, o crecemento das rutas secundarias confirma unha progresiva fragmentación da demanda e unha maior variedade nas eleccións dos visitantes. O Camiño evoluciona cara a un modelo máis plural, complexo e descentralizado, no que conviven rutas altamente consolidadas con outras emerxentes. O dinamismo das variantes portuguesas e dos itinerarios alternativos reforza a capacidade do Camiño de Santiago para adaptarse a distintos perfís de demanda e favorece unha maior dispersión territorial dos fluxos turísticos dentro de Galicia